

Akademický rok 2020/2021

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: BcA. Tomáš Lorenc

Název práce: ŠACHOVÁ PARTIE/ CHESS GAME

Úvodní zhodnocení:

Dostal jsem možnost zmnoženého dialogu nad projektem na dálku, vedeného z diplomantovy iniciativy, kdy jsme řešily v podstatě zjednodušenou kontextuální zápletku na poli umění povýšeném na šachovnici, na které by sehrál roli prostý klobouk, navíc doplněnou o vhléd do poddiplomního institucionalizovaného plánování Tomáše Lorence. Konzultace v zásadě probíhaly v striktně verbalizované rovině, podpořené vzniklou situací on-line podpory výuky, autor v zásadě absolventskou prací naplnil svá předsevzetí, tak jak se mi s nimi v úvodu přihlásil, za zdařilý site-specifický posun v průběhu považuji lokalizaci realizace akce do Kaple Božího Těla v Olomouci.

Hodnocení:

Diplomant poskytl možnost vzdálených rozmluv po dobu celého roku přípravy beuysovsko – duchampovsky vypočtené závěrečné práce, aby bez ohledu na situaci omezení aktérů na pohybu, bylo umožněno sledovat její komplexní vrstvení, projekt se dokázal pozvolna rozrůstat, aniž by muselo dojít k zásadním škrtnům v průběhu jeho vzniku, a co více, domnívám se současně, že student, co do písemné obhajoby svého počínu, prokázal se vysokou úrovní sebehodnocení, její četbu pokládám po performativní stránce příjemným momentem celého procesu posouzení projektu. Navíc mi byl s předstihem poskytnut k dispozici i rozpracovaný, nejprve polo stravitelný text, z čehož usuzuji na zdravě stavěný literární základ poctivě intelektualizovaného písemného projevu, a vůbec celkový přístup k poskytnutému studiu, vyčíst lze z uskutečněných rozhovorů, nebo písemného uchopení tématu, vytrvalý, hlubší vztah k zadání, potvrzovaný odhodláním post-diplomní tvorby eventů. Studentovi nelze vyčíst budoucí základnu ve festivalovém plánování, nebo dokonce předeplánovanou institucionalizovaně organizačně prospěšnou povědomost, ukazující na širší práci s tématem, s nadsázkou nadále prorůstající vně školského orgánu, až po projevy mimoškolního výstavičení včetně, přesahujícího hranici regionu čteně.

Co se týče samotné šachové partie, chceme-li, či ne, dvojice participujících osob, ve speciálním pedagogickém vztahu, uvolily se k duchampovskému obřadu s nevyhnutelným výsledkem, se záměrem zápolit spolu o vlasový porost, a získat tak jednomu pod zástěrkou jeho abstrahované směny nárok na po generace děděný, historicky složitým způsobem degradovaný, originál beuysovského uměleckého reliktu, který by se stal pouhopouhou symbolicky redukovanou stvrzenkou úsilí spojeného s absolvováním vysoké školy, jednoduše protože pod pedagogickým vedením vede student tak nějak bitvu, vždycky vabank, ostrou jako břitvu. Dohmatatelně rádoby doložený tak je funkčně, odlehčeným způsobem myšlenkový proces, nejprve realizovaný v nitru privátního prostoru diplomanta, jež jakoby skví se vyprojektovaný navenek přímo na lebečním povrchu a sice tak, že akt polovojenského slezení pokrývky hlavy, a jeho bezodkladné zastření kloboučnickovo fetišem, stává se zkratkou zkratovitého autorova odhodlání vizualizované reprezentace vztažené na centrum myšlení, moment ideového ztrápení nad oděv vydaný je návštěvníkovi události na odiv, ještě niternějšího za niterným výplach vyplavuje se na povrch, a tak stáváme se svědky nevidaného druhu prosakování čehosi, jež by umělecká komunita jala se nazývat jistým druhem zviditelněného vyzáření ve směru někde odněkud z nitra a hlouběji, i dávání na venek až obdiv, terapeutizovaně traumatizovaného jako dokladu negativizovaného úsilí, pokládejme jež extrémním momentem exaktní podoby dopátrávání se projevů co možná z nejnápadnějších výtvarného uvažování.

Spodními proudy omílaný základ systematicky do sebe hrouceného umělce, ukazovat může na pevné budoucí setrvání v přístřeší bytostné performativní polohy, doslova pojímané za nepomýleně umanutou volbu, navíc podpořenou oboustranným opečováváním bezprostředního okolí autora, kdy duševní proces doslova dostává na příležitosti prodrat se ve složitosti přímo až do koncových míst, kde by mohl být pozornými nejlépe demaskován. Kterak student do vysoké míry využívá klasických prvků historie performance a výtvarného umění, aby je dovedl do nových souvislostí, a volně přežívává a obohacuje ideový materiál vně, a zpátky do nitra, nebo třeba napříč ohraničením aktivity diplomní práce zušlechťuje prostupuje do veřejného kulturního prostoru, absolvované rozhovory ukazují na schopnost zakládání na nové podmínky galerijního a performativního provozu, s potenciálem bezodkladné inovace prozatímně zákonitého, a jež disponují možnostmi pokračujícího setkávání se s uplatněním.

Diplomant svádí pomyslnou sadou figurek klání, klátí rekvizity základního přežití, dovádí k jednoduchosti téma, při řešení kterého nedává všanc proměnným ne více, než by se počítalo na ruce, přesto, výsledná rovnice funguje, byť sestavena byla výhradně z notoricky povědomých veličin poslední záchrany. Při řešení není dáno všanc proměnným ne více, než by se počítalo na ruce, přesto, výsledná rovnice funguje, byť sestavena byla výhradně z notoricky povědomých veličin poslední záchrany. S dávkou odstupu by účastník olomoucké akce mohl tvrdit, že šachista, na jedné straně opírající se o proslulou partii se svlečenou ženou, usazuje se oproti, dnes již vyšším desítkám roků historických událostí, jímž bylo dáno proběhnutí v uměleckém světě, aby mezitím, co tyto jen tak mimochodem odhodlává se reflektovat, četné odkazy k

historickým počínům z hlediska vlastního performativního postoje, s ohledem na příslušnost práce do dílny studium završujícího studenta, a v celkové komplexnosti soukolí díla, v konečné edici k jednoduchosti výsledné podoby zdárně redukovanému, hodnotím jako funkční. Duchampovsko - beuysovský odkaz, bezprostředním způsobem zhmotněn je, a prorůstá mi v osobně blízkém, aby v závěru figuroval v pozorovateli jako důmyslný slepenec solitérní diplomní práce. Nebo ještě jinak, možná že jsme prostě byly za svědky partii Duchamp, verzus bez klobouku Beuys a šlus. Za podstatné pozitivní momenty konečné podoby práce považuji přiměřeně sebevědomou podobu výsledného výstupu, autorovu schopnost kombinátora - virtuóza, příznivou měrou potlačenou teatralitu, i poutavou linku příslušející textové obhajoby.

Otázky k rozpravě:

Lze se zcela vyhnout klasickým postupům v performanci?

Případně – jakým způsobem pozvolna pouštět nové prvky do budoucí tvorby?

Přechodový rituál – už začínáte pozorovat nějaké změny?

Co by stálo za zmínku, co se týče pokračujícího post-diplomního tvůrčího směřování?

Závěrečné hodnocení:

doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. David Helán

Datum:

9. 6. 2021